

Křest mladých katechumenů a jejich členství v církvi

Doporučení Studijního odboru Rady Církve bratrské, prosinec 2004

1. Teologický smysl a význam křtu

Křest je svátostí spojující věřící s Kristem a pečetící smrt starého hříšného člověka se Spasitelem na kříži. Je to i svátost povstání k novému životu a spojení s rodinou pokřtěných Božích dětí. Člověk, který uvěří, je přiveden prostředky Boží milosti, pokáním a vírou k jednotě s Kristem. Křest potvrzuje ospravedlnění a začlenění do Kristova těla. Jednota s Kristem si žádá i zapojení do těla - církve. Z hlediska Nového zákona je nemožné, být v Kristu a nebýt součástí jeho těla (J 10,14-16; 15,1-8; 1K 12,27; Ef 2,19-22).

Člověk se stává křesťanem těmito skutečnostmi:

- ✓ Z lidské strany to je pokání a víra.
- ✓ Z Boží strany jednota s Kristem, členství v Kristově těle, odpuštění hříchů a dar Ducha svatého.
- ✓ Ze strany církve to je křest, jako potvrzení slibu Boží milosti.

2. Pohled do praxe našich otců

Alois Adlof, první kazatel prvního pražského sboru, byl misionářem s vroucí láskou k duchovně se probouzejícím lidem. V době jeho vedení sboru (1886 - 1919), poměrně rychle byli někteří lidé přijímáni do církve, ale na druhé straně také byli rychle vylučováni ti, u kterých se ukázalo, že ke znovuzrození nedošlo, nebo bylo třeba z nějakého důvodu uplatnit církevní kázeň. Nebylo také výjimkou přijmout do sboru obrácené děti v 8 - 9 letech. Také dnes jsou případy, kdy některé děti prožijí tak hluboké setkání s Kristem, že by nebylo správné jim odpírat křest a samozřejmě následně i sv. Večeři Páně. To už je ale zodpovědným úkolem každého staršovstva, aby v takové situaci pastýřsky rozhodlo.

3. „Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen“ (Mk 16,16a)

Pokud mladý člověk vyznává jasně a zřetelně svou víru, potvrzuje ji i určitými změnami ve svém životě, potom je namístě, aby byl pokřtěn a začleněn do sboru. Je plně prokázáno, že např. desetiletý, nebo dvanáctiletý mladý člověk se může hluboce obrátit. Následná příprava, křest na základě vyznání víry a členství ve sborové rodině a v církvi mají své důležité místo.

- ✓ Ukazuje se, že odmítat křest mladým věřícím je demotivující a může být promeškána pravá chvíle.
- ✓ Zásadně nelze doporučit rozdělení křtu a členství ve sboru. Novozákonní křest je ve skutečnosti i zapojením (vekřtěním) do těla Kristova. Teologicky je nesprávné oddělovat křest a zapojení do viditelné církve (vinný kmen - J 15,1-8; Kristovo tělo - 1K 12,13) a z toho vychází Řád Církve bratrské: Plnoprávními členy se mohou stát mladí znovuzrození lidé, i když ještě nedosáhli 18 let (Čl. 5, odst. 2).
- ✓ Pokud pokřtíme a přijmeme do sboru mladé lidi, pak je možné omezit jejich účast na některých členských shromážděních (např. vážný kázeňský případ) do určitého roku. Řád Církve bratrské říká: Staršovstvo, případně členské shromáždění má právo při některých závažných jednáních omezit účast členů na dospělé starší 18 let... (Čl. 8, odst. 2).

4. Závěrečné doporučení

Doporučujeme zvážit každý případ mladého katechumena individuálně. U mladých lidí kolem desátého roku života, je třeba slyšet názor rodičů a vedoucích dorostu pro dobré posouzení žádosti o křest. V případě potvrzení znovuzrození ze strany rodičů a při vyznání víry ve staršovstvu, není teologický důvod k odmítání křtu a přijetí členského závazku, který ze křtu vyplývá.

Pokud se nejedná o křest nemluvněte, není vhodné oddělovat křest a sv. večeři Páně. Pokřtěný mladý člověk se má pravidelně zúčastňovat také této druhé svátosti (Sk 20,7), která navazuje na starozákonní hod velikonočního beránka (Ex 12,25-27) a má v sobě jak duchovní, tak vyučovací dimenzi. Některé zkušenosti potvrzují, že křest a zapojení do života církve může být dobrou pomocí pro překonání problémů dospívání. Varujme se přehlížení a podceňování duchovních kroků v životě svých mladých bratří a sester.